

- c. at der indrømmes Koncessionshaveren Godtgørelse for Indførelstold af de Materialier, som anvendes til Anlægget af Banen og dennes første Forsyning med Driftsmateriel.

§ 8.

Til Dækning af de Bidrag, der i Henhold til denne Lovs § 3 tilstaas af Statskassen til Anlæg af Privatbaner, bemyndiges Finanzministeren til at udstede og afhænde det fornødne Beløb i indenlandste $3\frac{1}{2}$ pCt. eller 4 pCt. aarlig Rente bærende og fra Kreditors Side uopsigelige Statsobligationer.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Naar de Begunstigelser, der hidtil i Form af Tilskud, Told-, Stempel- og anden Afgiftsfrihed ere givne af Staten til Anlæg af Privatbaner, stedse i hvert enkelt Tilfælde ere tilstaaede gennem særlig Lov, har dette efter Forholdenes Udvikling kunnet være i og for sig naturligt, men det kan næppe bestrides, at denne Fremgangsmaade frembyder adskillige Ulemper. Paa den ene Side kan derved gives Anledning til, at der i Rigsdagen indbringes og udsærlig behandles Lovforslag om Støtte fra Statens Side til Baneanlæg, til hvilke den udover Statstilskuddet fornødne Anlægskapital ikke er sikret, ja for hvilke end ikke Planer og Overslag ere udarbejdede, og det paa saadanne Forslag anvendte Rigsdagsarbejde vil derfor i Regelen være spildt. Paa den anden Side kan det jævnlig blive Tilfældet, at Rigsdagens Behandling af Forslag om deslige Begunstigelser til et privat Baneanlæg, selv om et saadant Forslag kan anses for tilstrækkelig forberedt i nyssævnte Retninger, kan trække ud gennem flere Samlinger, hvorved det belejlige Tidspunkt for Koncessionsføgerne til at søge Anlægget gennemført kan forspildes.

En i alt Fald medvirkende Årsag til de fremhævede Ulemper turde ligge i, at der ikke hidtil gennem Lovgivningsvirksomheden har dannet sig bestemte Regler for, hvilke Betingelser der skulle fyldestgøres af den, der søger Statens Støtte til Privatbaner, og i hvilken Udstrækning denne bør tilstaaes. Det vilde derfor utvivlsomt være en Binding, om der maatte kunne opnaas Enighed om Indførelsen af saadanne Regler til Anvendelse for Fremtiden ved Behandling af Andragender som de heromhandlede, der ventelig ville fremkomme forholdsvis

hyppig, efterhaanden som lettere og billigere Systemer end hidtil for Bygningen af lokale Baner vinde Indgang og derved gøre det muligt at tilvejebringe den iøvrigt fornødne Anlægskapital ad privat Vej selv i Egne, hvor der tidligere ikke har været og ikke kunnet være Spørgsmaal om Gennemførelsen af Baneanlæg.

Ogsaa fra et andet Synspunkt betragtet vil det være en Binding at faa indført faste Regler i de antydede Retninger. Det ses nemlig ikke rettere end, at den Forskel, der som bekendt fra Lovgivningsmagtens Side i hidtil foreliggende Tilfælde er gjort mellem de enkelte Privatbaner i Henseende til Størrelsen af det direkte Statstilskud, helst burde opgives i Fremtiden. Det vil til alle Tider være saare vanskeligt her at vise fuld Retfærdighed, naar man ikke følger faste Principper, men kan der træffes en Ordning, hvorved alle fremtidige private Baneanlæg stilles under nogenlunde lige Vilkaar med Hensyn til Størrelsen af Statstilskuddet, for saa vidt de iøvrigt opfylde de Betingelser, som man vil anse det for hensigtsmæssigt at opstille for Afgangen hertil, synes det ikke, at der fra nogen Side med Føje kan rejses Anke over Begunstigelse af enkelte Baneanlæg fremfor andre. I Regelen vil da Forholdet blive dette, at en Egn, i hvilken der er Villighed til at bringe de fornødne Ofre for Gennemførelsen af et privat Baneanlæg, vil kunne gøre Regning paa til dette at erholde — forinden Begunstigelser i Form af Told-, Stempel- og anden Afgiftsfrihed over for Statskassen — endvidere et Statstilskud, hvis Størrelse med nogenlunde Sikkerhed forud kan kalkuleres.

Men under disse Omstændigheder vil det formentlig ogsaa i alle Henseender være hen-